

Hurá na prázdniny

Školní rok se s rokem sešel a před námi jsou dva měsíce lenošení, zážitků a dobrodružství. Počasí nám sice letní prázdniny příliš nepřipomíná, budeme ovšem věřit, že si zatím jen dělá legraci a že se s prvním červencovým dnem umoudří.

Přeji vám všem pohodové prázdniny, hodně zábavy, sluníčka, teplých letních večerů a zároveň žádnou nudu a podobné nesmysly. V září se těším na shledání.

Vaše Buňka

SHRNUTÍ, aneb Co bylo...

Protože jsme se vám přihlásili po dlouhé odmlce, a protože jsme rozhodně nezaháleli, nabízíme vám jen stručný přehled všech akcí a akcíček, které na naší škole proběhly. Podrobnější in-

formace o všech školních událostech si můžete přečíst na našich webových stránkách.

Takže, co že se to dělo v uplynulých třech měsících?

■ V jednom velikonočním týdnu hýřila naše škola barvami, protože jsme uspořádali tradiční Barevný týden.

■ V dubnu jsme se snažili pomoci naší Zemi a zušlechťováním okolí tak oslavili její svátek.

■ V termínu 20. - 21. 4. se čtyřčlenné družstvo naší školy zúčastnilo republikového finále v šachu v kategorii 1. - 5. třída. A dopadlo to skvěle: ZŠ a MŠ Povrly - 5. místo!

■ Okresního kola biologické olympiády kategorie mladších žáků se zúčastnily Veronika Litošová, Tereza Pechová a Kateřina Čierna. Děvčata získala všechny tři cenné kovy, Verča zlato, Terka stříbro a Káťa bronz. Starší žákyně rovněž bodovaly. Na stupeň nejvyšší vystoupila Martina Litošová. Lucie Formanová skončila na sedmém a Lucie Šípková na jedenáctém místě.

■ Na Městském stadionu v Ústí nad Labem se konaly dne 4. 5. atletické závody pro děti I. stupně ZŠ s názvem Kinderiáda. V chladném deštivém počasí reprezentovalo naši školu 8 žáků, 4 dívky a 4 chlapci. V konkurenci 300

Osmáci u zdymadel.

děti ze 30 škol z celého kraje získali neuvěřitelných 6 medailí v těchto disciplínách:

60 m: 1. A. Janoušek 2. Z. Erlebach, 3. M. Šípková

Skok daleký: 1. A. Janoušek

Hod míčem: 2. Z. Erlebach

Štafeta: 1. ZŠ Povrly (V. Svoboda, F. Zajíc, A. Janoušek, Z. Erlebach)

■ 14. května poměřili učitelé s žáky své síly ve florbalu. Žáci v tomto utkání drtivě porazili pedagogy 12 : 7

■ Naši žáci a učitelé pomohli Občanskému sdružení pro záchranu hradu Blanska při pořádání akce „Keltové na hradě, aneb jak žili naši předci“, která proběhla 15. května na zřícenině hradu Blansko, a přispěli tak na záchranu této historické památky

■ Týdenní pauzu od učení si v květnu udělali osmáci, kteří vyrazili do Kře-

čan, kde se intenzivně vzdělávali v oboru První pomoc a záchranářství. Naučili se hodně nového a závěrečné zkoušky formou testu a praktické ukázky poskytnutí první pomoci zvládli kromě dvou všichni.

■ Ve středu 2. června vyvrcholil Projekt Den Evropy. Osm skupin žáků 7. - 9. třídy završilo svou několikátýdenní přípravu představení vybraného státu Evropy. Pod patronací učitelů druhého stupně připravili počítačovou prezentaci dané země a netradiční formou tento stát představili publiku. To tvořili žáci 4. - 6. třídy, kteří svým hlasováním hodnotili předvedené výkony jednotlivých skupin. V prvním úkolu nejvíce zaujaly a byly nejvíce ohodnoceny počítačové prezentace států Slovenska a Ruska, v druhém zabodovala taneční vystoupení Francie a Ruska, nejvíce bodů tento-

krát však publikum udělilo reprezentantům Itálie za její mafiánskou scénku.

■ Ve středu 9. 6., se hned po rodičovských schůzkách konala tradiční vernisáž výtvarných prací žáků naší základní školy a dětí z mateřské školy. O hudební doprovod se postarali žáci, kteří navštěvují ZUŠ v Neštěmicích. Vernisáž byla prodejní a opravdu bylo z čeho vybírat!

■ V pátek 11. června žáci 8. a 9. třídy absolvovali výlet do Ústí nad Labem, kde absolvovali exkurzi na Masarykových zdymadlech. Prohlédli si historické dokumenty, které zachytily výstavbu tohoto vodního díla.

Protože tento den byl teplotně tropický, byli rádi, že kolem Vrkoče zamířili do stínu lesa, kde po krátkém stoupání dorazili k Vaňovskému vodopádu.

Sedmáci v Židovském městě

Dne 27. 5. 2010 jsme spolu se čtvrtou třídou jeli na exkurzi do Prahy, kde jsme my sedmáci, měli za úkol projít Židovské město a synagogy i s návštěvou Židovského hřbitova. Čtvrtá třída jela na projíždku parníkem po Vltavě. Paní učitelka Černošáková a pan učitel Skála nás vedli, odpovídali nám na naše dotazy a skvěle nám všechno ukázali.

Ráno v půl deváté jsme měli sraz na nádraží v Povrlech, odkud jsme dojeli do Ústí nad Labem a z Ústí hurá rychlíkem do Prahy. Měli jsme ovšem smůlu, všechna „kupéčka“ byla plná, a tak jsme museli celou cestu do Prahy stát. Proto jsme byli mnohem více unaveni, když jsme konečně dojeli na Hlavní nádraží v Praze. Vyšli jsme z nádraží a v parku jsme si dali asi tak pětiminutovou přestávku, při které jsme se všichni najedli a napojili. Poté jsme vyrazili po Praze. Jelikož nám zbývala ještě hodina a něco volného času, tak jsme šli okolo Národního muzea, vyfotili se u sochy sv. Václava na Václavském náměstí, o kterém nám paní učitelka s panem učitelem povídali, že se mu dříve říkalo „koňský trh“, protože se tam prodávali koně, pak směřem na Karlovo náměstí, mimochodem největší v Česku, kde jsme udělali další fotky a posváčili, a potom už hurá my do synagog a čtvrtá na loď.

Jako první jsme se vydali do Maiselovy synagogy, kde si kluci poněkud neochotně museli sundat čepice. Zatímco pan učitel uvnitř zařizoval detaily k prohlídce, my jsme počkali venku, a když nás zavolal, tak jsme se dychtivě vrhli dovnitř. Přivítala nás paní průvodkyně, která nám vysvětlila spoustu věcí, které jsme nevěděli, řekla nám, jak poznáme židovské muzeum od kostela atd. Vysvětlila slova tóra, šabat, chanuka atd. Ukázala a vysvětlila nám spoustu věcí, o kterých jsme neměli ani tušení, že existují.....

Další synagogy, ve kterých jsme se byli podívat, byly Klausova synagoga a Pinkasova synagoga, ve které se dost lidí rozbrečelo. Na stěnách zdejší synagogy najdete totiž jména 77 297 židů včetně žen a dětí, kteří zahynuli v koncentračních táborech, a dále jsme se podívali na obrázky, které namalovali děti z Terezína.

Jako poslední jsme navštívili Starý Židovský hřbitov, kde si

většina z nás položila kamínek s drobným přáním na hrob rabína Lewa a např. Mordechaje Maisla. Kdo chtěl, mohl si zakoupit čepičky zvané kipa, jinak též známé jako „jarmulka“.

Po namáhavé exkurzi jsme jeli domů, i když vlak měl 20 minut zpoždění. Do Povrly jsme dorazili okolo 6. hodiny a byli jsme rádi, jak se nám vydařilo počasí. **Kateřina Čierna**

Druháci v rámci projektu „Praha“ navštívili pražskou ZOO a tady máte několik postřehů:

„V 7.30 jsme měli být na nádraží. Jeli jsme vlakem, rychlíkem. Pod rychlík mi spadla čelenka, bylo tam hrozné vedro. Koupila jsem si Coca Colu, křupky, hopsakouli a lva. Byli jsme i u ledních medvědů. Vlak zpátky stál hodně dlouho a čekal, až odjede vlak vedle něho.“

„V ZOO se mi hodně líbilo. Dvě kozy mezi sebou měly souboj. Trkaly se a černá koza dělala rozhodčího, jelikož to tak vypadalo. Jeli jsme i lanovkou a byl to velký zážitek. Nemůžu si vybrat, které zvíře bylo nejlepší, protože všechny byly dobré.“

„Když jsme byli v pavilonu kočkovitých šelem, tak jsem pozdravil „Dobrý den, pane komorníku!“ A víte, koho jsem myslel? No přece tygra!“

„Mně se hodně líbilo gorilí mládě. I hadi a šelmy. Pořád jsme chodili k automatům.“

Pátá třída absolvovala projekt Praha v historicko-technickém duchu

Jelikož Technické muzeum v Praze je v současné době uzavřeno, navštívili jsme muzeum MHD v pražských Střešovicích. Prohlídku jsme měli i s výkladem, a dozvěděli se tedy spoustu informací o počátcích městské hromadné dopravy až po současnost. Prohlédli jsme si prostředky městské hromadné dopravy z různých let. Mezi zajímavosti patřila koňspřežná dráha, nejstarší tramvaje anebo model vlaku pražského metra, který byl navrhnout, ovšem nikdy nebyl vyroben, neboť tehdejší doba si žádala vozy sovětské výroby.

Z muzea MHD jsme se autobusem přesunuli na letiště Kbely, kde je velmi zajímavé letecké muzeum. Obdivovat jsme tak mohli letadla z první a druhé světové války, do-

pravní letadla, helikoptéry, stíhací letadla, ale například i přistávací modul našeho kosmonauta Vladimíra Remka z roku 1978. Expozice je zajímavě doplněna figurínami lidí a dalšími rekvizitami z konkrétní doby, což působí velice autenticky.

Posledním místem, které jsme navštívili, bylo Národní divadlo, kde jsme absolvovali prohlídku interiérů spojenou s výkladem. Pan průvodce nám o historii a vzniku Národního

divadla sdělil spoustu zajímavostí, které v učebnicích nejsou. Poseděli jsme si v hledišti a během výkladu mohli pozorovat přípravu scény na večerní představení Rusalky. Rovněž jsme si prohlédli podzemní místnosti, kde jsou vystaveny základní kameny a modely budovy Národního divadla před požárem i po obnově. Prohlídka Národního divadla se žákům podle jejich ohlasů líbila a je pro ně jistě přínosem.

Třídní výlety

Protože ke konci školního roku neodmyslitelně patří také třídní výlety, máme tu zážitky alespoň z jednoho z nich. Sedmá, čtvrtá a první třída vyrazily objevovat krásy lázeňského města Teplice v Čechách.

Školní výlet do Teplic

Výlet se konal 14. 7. 2010.

Když jsme přijeli na nádraží v Teplicích, tak jsme měli namířeno do Planetária. Ráda bych vám něco o něm povyprávěla, ale jelikož tam na mě padla únava, tak už jsem to nevydržela a trochu jsem si schrupla. Takže místo toho, abych se kochala krásou našeho vesmíru, jsem spala. Ale co, aspoň jsem pak měla sílu na tu štreku, kterou jsme šli na Kozí hrádek.

Když jsme tam došli, jako první jsme si tam mohli dát hrachovou polévku, ale 7. třída asi moc velký hlad neměla, tak polévku vynechala. Pak jsme se rozdělili do čtyř skupinek, postupně jsme chodili do haly, kde se hrál golf. Moc mi to nešlo, občas, když jsem se trefila do míčku, jsem měla pocit, že jsem ohnula tu golfovou hůl. Poté, co se všechny čtyři skupinky vystřídaly, nás čekala cesta na vlak. Všichni doješli domů v pořádku!

Nikola Porožňáková

V půl osmé jsme měli sraz na nádraží, kde jsme se sešli s učitelkami. Jeli jsme vlakem ve třetí čtvrtě na osm, a v Ústí nad Labem se k nám připojil i pan učitel Skála. Do Teplic jsme dorazili přibližně v půl deváté.

Jelikož program v planetáriu byl objednan až na 11. hodinu, měli jsme spoustu volného času, který jsme využili při prohlídkách krásných parků. Podívali jsme se také na Kolostujovu kašnu a přečetli si legendu, jak v Teplicích objevili horké prameny. Šli jsme také okolo kašny na náměstí Míru, v Teplicích označovanou za nejkrásnější, také mnozí z nás obdivovali fontánu Floridu a fontánu Ledvinky v Lázeňském parku. Potom jsme se vydali směrem k planetáriu.

Cestu jsme našli docela snadno a rychle a nezabloudili jsme, neboť pan učitel skoro u každého obchodu stávil a ptal se na cestu. Šli jsme okolo mnohých lázní, např. Sadových lázní, Hadích a komplexu sanatoria Beethovena. V jedenáct hodin jsme se konečně dočkali a dveře do planetária se nám otevřely. Měli jsme objednaný univerzální program, neboť byly mezi námi značně velké věkové rozdíly. Dozvěděli jsme se o známých souhvězdích, o jednotlivých planetách a hvězdách mnoho zajímavých infor-

mací. Na závěr jsme se koukali na 20 minutový film o sluneční soustavě, a jelikož nám pan průvodce říkal, že tma v planetáriu může mít na některé hypnotické účinky, mnozí z nás usnuli :).

Jako další cíl byla na řadě Letná (Kozí hrádek), restaurace s vyhlídkovou věží ve výšce 254 m n. m. Po příchodu a vyšplhání asi 200 schodů nahoru jsme si dali minutu pohov a potom jsme se vydali přes park na Letnou. Vyhlídková věž je vysoká 30 metrů a lezení nahoru nám všem dalo pěkně zabrat. Ovšem nám se nahoře líbilo, tak proč ne?! :) Alespoň si zvýšíme kondičku.....

Místo koupání jsme se šli podívat do sportovního střediska hned vedle Letné. Byli jsme rozděleni na skupinky a zkusili jsme si zahrát golf. Některým z nás to velice šlo a do míčků se trefili hned napoprvé. Já osobně ani jednou. :) Po našem úspěšném absolvování zkoušky golfu jsme si měli možnost zakoupit nanuky v restauraci hned vedle sportovního areálu. Mnozí jsme tuto možnost využili a zpátky na vlak se vraceli příjemně osvěženi. Domů jsme dorazili v 18:12 a všichni byli spokojeni, neboť počasí se vydařilo (i přes chladné a deštivé ráno) a my jsme si užili krásný den.

Kateřina Čierna

Naše škola se mimo jiné zapojila i do 1. ročníku tvůrčí soutěže na téma Zdraví a já 2010, který vyhlásila Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky. Všechny výtvarné a literární práce na toto téma jsme do soutěže zaslali ve formě knihy. Některé z velmi povedených literárních prací vám nabízíme:

Zdraví a já

Lucie Šípková

Zdraví, to je poklad pravý.

Jedno zdraví však jen máme
nakládat s ním není snadné,
kdo by si chtěl zahrávat
neměl by pak nadávat.

A jak o něj pečovat?
Zdravě jíst a sportovat.
Strava plná vitamínů
je otázka pěti minut.

Vždy si najdu chvíličku
vylepšit si fyzickou.
Dělám něco pro zdraví,
než se tělo unaví.

*A co jízda na kole či každodenní běh?
„Sportem ku zdraví“ řekne každý Čech.*

Každému kdo slaví,
přeji hodně zdraví.
Nelze ani v marketu
koupit zdraví paletu.

Strach ze zubaře

Martina Litošová

Tato příhoda se mi stala, když jsem byla ještě malá, věřila v Ježíška a kýval se mi první mléčný zub.

„Mami! Mami! Kýve se mi zub!“ volala jsem pyšně, poněvadž mi mamka vždycky vyprávěla o zubní víle, která za něj pod polštář schová sladkost, a já milovala sladké. „Ukaž! Ty jo! Nechceš ho vytrhnout?“ „A nebude to bolet?“ „Jen to malinko škubne.“ křehovitě se usmála. Lhát nikdy moc neuměla. „Ne, nechci. To bude dobrý.“ „V tom případě budeme muset k zubaři.“ S tím jsem souhlasila. Představovala jsem si totiž zubaře jako Mikuláše a jeho barevnou ordinaci plnou sladkostí, které vám při odchodu nabídne. Jenže cestou autem mě starší sestra uzemnila. „Víš, že zubař má na ty zuby obrovský kleště?“ šeptla na mě. „Fakt?“ polkla jsem. „A když pak ty

děčka brečeš a křičeš bolestí, děsivě se směješ.“ „Ale sladkost dostanu, ne?“ „Kdepak.“ zasmála se.

Zbytek cesty ze mě nikdo nedostal ani slovo. Když jsem potom seděla v čekárně, zbělala jsem jako stěna za mnou a hypnotizovala dveře. „Už bychom měli být na řadě. Vezmi si tady ten kapesníček. Až ti bude téct krev, přiložíš si ho, jo?“ Polkla jsem a chtěla se hned zeptat na jakou krev, ale otevřely se dveře do ordinace. Zastavilo se mi srdce, a tak mě mamka musela postrčit. Opatrně jsem docupitala dovnitř. Poohlídla jsem se po místnosti. Nikde žádné barvy a hlavně žádné sladkosti. Sestra měla pravdu. „Posaď se.“ vybídl mě zubař. „Tak se na to podíváme. Hm.“ Vzal do ruky kleště. Já otevřela pusku... a na nic nečekala. Zkoušla jsem.

Dále si vybavuji jen křik mamky i zubařův a krev. Od té doby chodím jen na pravidelné kontroly a zuby si vytrhávám v bezpečí domova.

Malá exkurze do budoucnosti aneb

zdraví máme jenom jedno

Lucie Formanová

To je zase den. Od rána se mi směla lepí na paty. Nejen, že jsem při snídani drkla loktem do čaje, který se pochopitelně vylil mezi střepy z hrnečku, ale ještě jsem cestou do školy spadla do bláta a ušpinila jsem si své oblíbené džíny, ve škole jsem dostala čtyřku z matematiky a ve školní jídelně byl jako obvykle jakýsi rozvařený „blivajz“, který měl připomínat houskový knedlík. Po škole jsem se celá natěšená rozeběhla domů.

Pro zlepšení nálady jsem si koupila čokoládu, ale hned co jsem ji rozbalila, klesla má nálada na bod mrazu. Zatímco mně se zdíval žaludek, v čokoládě se spokojeně tetelili úplně malíci červíci. Ale fajn, nechala jsem čokoládu čokoládou a hodila jsem ji do nejbližšího odpadkového koše a pokračovala jsem v cestě. Došla jsem domů a tam hned u dveří na mě čekal pytel s odpadky.

Vrhla jsem na něj vražedný pohled a rychle jsem ho vynesla do popelnice. Jdu do kuchyně a tam slyším: „Ahoj, vyluxuj, vytrí a utři prach“. Pochopitelně to byl hlas mé maminky. Snažila jsem se jí vysvětlit, že mám špatný den a že bych si ráda chvíli odpočinula. Nedívala jsem se ale na to, že mamka se

musí starat ještě o mé prarodiče, chodit do práce, starat se o svou pubertální dceru, a tak pochopitelně také potřebuje trochu „píchnout“. Začala jsem odmlouvat a to začaly mamce docházet nervy. Ještě navíc našla na podlaže rozbitý hrneček od rána, který jsem nestihla uklidit. Byla z toho hádka jako Brno. Tak jsem si myslela, že bude lepší vyjít na čerstvý vzduch. Děťinsky jsem praskla dveřmi a šla jsem na své oblíbené místo do lesa.

Jak tak jdu tím lesem, slyším za sebou praskání větví. Po chvíli zase nic neslyším a tak jdu dál. Dvě minuty nato mi něco proběhne pod nohama. Leknu se a podívám se na zem. Tam stojí panáček velikosti veverka s třemi vlasy na hlavě a větším nosem. Něco na mě zamumlal, ale já jsem mu nerozuměla, tak jsem se sehnula. V tu chvíli mě začaly svédit oči a usnula jsem. Probudila jsem se s úlevou, že se mi to jenom všechno zdálo, ale ne! Hrůzou jsem zjistila, že jsem v tmavé místnosti bez oken. Já ležím na mechové posteli. Vidím tam i toho mužíka, který ale už ani zdaleka není tak malý, dokonce je větší než já.

Hrozně jsem se vyděsila. Skřítek se na mě ale přátelsky usmál a podal mi jakýsi čaj z kořínků. Moc mi nechutnal, ale co jsem měla dělat. Řekl, že mi něco ukáže, a začal z bukové poličky tahat zrcadlo, teda jen střep od zrcadla.

Dvakrát na něj zafoukal a v zrcadle se objevil obraz, na kterém byla žena, muž, pes a dvě děti. Po chvíli jsem zjistila, že ta žena jsem já a děti a muž, že jsou má rodina. Slyším tu ženu v zrcadle, jak povídá svým dětem, že pojedou za babičkou. Já celá nedomyslná se ptám skřítku, jestli to může přetočit. Podívá se do návodu pro používání ručních zrcadel a tam najde, jak se to zrcadlo přetáčí. Má ho teprve tisíc let. V zrcadle stojí ta rodina u nemocnice, naproti jde paní, zjistím, že je to moje maminka. Ta rodinu evidentně nepoznává. Svléká se do naha, křičí nesouvislé věty a chodí pořád dokola.

Žena jde za doktorem a ten jí řekne, že mamce odumírají jednotlivá mozková centra, která nejsou obnovitelná. V tu chvíli obraz v zrcadle zmizí. Pochopila jsem. Na mamku toho bylo tolik, že z toho všeho zešléla. Já se od této příhody k mamince zle nechovám a dokonce jí i pomáhám. Pochopila jsem, že žijeme jen jednou, zdraví máme jedno a nedá se vyhrát ve sportce, a ani v lékárně v podobě léků ho nelze najít, jak si někteří lidé myslí.

■ PRÁCE NAŠICH ŽÁKŮ

Hnědulka byla moc dobrá špiónka. Byla na misi a sledovala medvídku Pú. Ten schovával v atomovém krytu včelí roj. Pú nedal svým kamarádům včelí med. Tak Hnědulka to nahlásila do Pentagonu. Tam zasedla rada a všichni se domluvili, že do Púova domu vnikne S.W.A.T. Hnědulka dala rozkaz k okupaci PD, tedy Púova domu. Pú měl dveře z pancíře, že ani TNT mu je nevyrazilo. Potom Hnědulka řekla: „Pizza s medem!“ ... Pú otevřel a vnikli mu tam. Pú vypustil ducha a všichni omdleli. Naštěstí Hnědulka měla plynovou masku, tak Púu zatkla a šel do basy na 15 let za to, že nebyl kamarádký.

Dan Zajíc 4. Třída

Báseň vystresovaného žáka:

CHEMIE

chemie je krásná věda,
pro mě jaksí není třeba
jak matika - dá se říct,
akorát má triků víc.

Mně teď nejvíc frístajl baví,
na to jsem i víc jak divý.
Rodiče však přísně praví:
„To tě neuživí“

A tak šprtám jako divý,
nejvíc ovšem chemii-
čtyřka hrozí, tak se snažím,
než mě doma zabijí.

Kuba Krejsa, 8. třída

■ PERLIČKY

Z posledních hodin přírodopisu, aneb na pokraji sil:

- Pod obrázkem živočicha, k němuž měli žáci doplnit jeho název a geologickou éru, v níž žil (prvohory, druhohory..), stojí údaj: „*mutant - doba ledová*“
- V úloze testu, kde měli žáci popsat obrázek stavby oka, nejmenovaný žák vymyslel místo „závěs čočky“ „**ČOČNÍ SVAL**“

- Ve druhé třídě dostaly děti za úkol shrnout téma les. V našich lesích se objevili nám dosud neznámí živočichové, o jejichž existenci zřejmě vědí pouze děti. Například zvířecí rodiny:

**JEŽEK - JEŽKYŇE - JEŽČATA
KUŇÁK - KUNA - KUŇATA
KÁNĚ - KÁNČÁK - KÁNČATA**

■ VZKAZ

Mým milým devátákům:
Začátky jsou vždycky těžké a konce hodně smutné...

Důležité je ale to, co je uprostřed....
Nejdůležitější ze všeho je naděje. ...

Co nejkrásnější prázdniny a úspěšný start na nové škole vám všem ještě jednou přeje ze srdce vaše třídní učitelka

Hana Vaněčková

ve školní družině

V dubnu se děti ze školní družiny zúčastnily „KULIČKIÁDY“. Děti celý týden trénovaly na hřišti pod školou. Do finále se probodovali jen ti nejlepší. Filip Danihelík z 2. třídy, Tina Dalíhodová z 1. třídy a Nikola Trejbalová ze 4. třídy. Teď šlo o titul „Krále kuliček“. Po napínavém finále zůstali dva hráči se stejným počtem kuliček: Tina a Filip. Filip se nenechal rozptýlit a trefil poslední kuličku do plného důlku. Tak se stal „Králem kuliček“ na rok 2010.

Další družinová akce byla soutěž s dopravní tematikou. Měla 6 disciplín a byla rozdělena na 2 části. Praktickou - jízdu zručnosti, teoretickou - dopravní značky a předpisy. Dobrovolní rozhodčí Jana Kumštová, Ondra Budvesel, Matěj Duben, Nikola Trejbalová a Adéla Janoušková dohlíželi na dodržování pravidel. V kategorii kol se umístil Victor Smith na 1. místě, Zdeněk Erlebach na 2. místě, Ondra Mička na 3. místě. V kategorii koloběžek a kolečkových bruslí se umístila Johanka Kleinová na 1. místě, Vít Řezáč na 2. místě a Natálka Bujná na 3. místě.

V květnu jsme využili pěkného počasí a zahráli si hru: „Hledači pokladu“. Poklad byl ukryt v lese. Děti, rozdělené do pětičlenných skupin, hledaly psaníčka s úkoly. Hlídky vše kontrolovaly. Nakonec všichni hledali poklad. Ten jako první objevila Karolína Kurendová z 2. třídy a byla na to náležitě pyšná, ale ne lakomá. O poklad se s ostatními rozdělila.

EKO

zprávičky z naší školičky

EKOŠKOLNÍ BILANCOVÁNÍ

Je konec školního roku, a nezbyvá, než se ohlédnout za naším ekologickým snažením:

- do uzávěrky této Buňky nasbírali ve školním roce naši žáci celkem **18 338 kg tedy víc než 18 tun STARÉHO PAPIRU a zachránili tak 183 stromů - tedy slušný kus lesa!!!** Zhruba polovinu tohoto množství jsme nasbírali během sběrové akce na Den Země (9820 kg).

- úspěšná byla naše práce v projektu **Třídíme ve škole**, v této soutěži jsme se stali vítěznou školou ústeckého regionu díky skvělému splnění 3 soutěžních úkolů a vítězkou literární části soutěže se stala naše Lucka Formanová z 8. třídy. Další soutěžní kolo projektu probíhalo i během 2. pololetí - plnili jsme matematickou úlohu, hledali „černé pasažéry“ mezi odpady v různých kontejnerech a naši žáci 4. třídy vytvořili nápadité Recyklační nástěnky z výrobků z papíru a plastu. **Vyhodnocení těchto nástěnek a celé soutěže za toto pololetí proběhne 22. června na palubě lodi Porta Bohemica během její plavby po Labi.** Naši školu zastoupí právě žáci 4. třídy, kteří budou nástěnky prezentovat. Doufáme v úspěch i v tomto kole soutěže (vyhráli jsme celkovou soutěž, více na webu).

- během školního roku jsme nasbírali **celkem 40 kg baterií, 150 kg drobného elektroodpadu, a zařídili odvoz 250 kg velkého školního elektroodpadu** včetně 13 ks monitorů. Sběr tohoto druhu odpadů probíhal v rámci projektu Recyklohraní ve spolupráci s firmami Ecobat a Asekol.

- během celého roku proběhla řada projektů a aktivit z oblasti vody, energie, pečovali jsme o naše prostředí, zvířátka, v péči o květiny jsme dokonce soutěžili. Vyhlásili jsme pět „Ekoušů“ měsíce, kteří získali tento titul i za záchranu zvířátek. Sledovali jsme spotřebu vody a provedli rozbor vzorků vody z blízkých vodních zdrojů, sledovali jsme také spotřebu elektřiny, měřili teplotu ve třídách a učebnách.....

Byla toho spousta a čeká nás zasloužený odpočinek. Velké poděkování patří všem členům ekotýmu za jejich práci během roku. Nejen jim, ale i ostatním žákům školy přeje krásné prázdniny vaše koordinátorka programu Ekoškola

STŘÍPKY z mateřské školy

Jako každý rok, tak i letos, jsme se na přivítání jara a oslavu velikonočních svátků pilně přichystali. Chodbám, šatnám a všem nástěnkám jsme oblékli jarní kabátek v podobě dětských výtvarných prací s jarní tematikou.

V pátek před příchodem prvního jarního dne jsme šli „utopit zimu do Labe“. Každé z dětí mělo vyrobenou svoji malou zimičku a po vhození do vody jsme jim společně všichni zamávali. Pak jsme přihlíželi, jak Olča zapálila velkou zimu, a s tou jsme se vyfotili a také rozloučili. Věřili jsme tomu, že už nás ta zima opravdu zlobit nebude. Posuďte sami, asi si myslela „mrška“, že ten boj s jarem bude vyhrávat ještě dlouho.

Po prvním jarním víkendu jsme rodiče našich dětí pozvali na naše velikonoční tvoření. Dospěláků s dětmi se sešlo opravdu hodně. Ve čtyřech centrech vznikaly kouzelné práce. Malovaly se vajíčka, z krabiček od sýrů si na ně děti vytvořily košíček. Na špejli se vyjímala slepička jako zápch do květináčků a z ruliček od papíru vyrobily stojánek na vajíčko v podobě roztomilého zajíčka. Všichni se ze svých výtvarů radovali a odnesli si je do svých kuchyní a dětských pokojíků, kde jim připomínaly, že svátky jara jsou opravdu za dveřmi.

Kdo by si chtěl také vyrobit něco hezkého na oslavu svátků jara, může se k nám přidat příští rok.

Pěkný výlet na farmu do Slavošova si zažily děti z třídy Kytíček. Paní Šípková nám zařídila prohlídku celé farmy, kde děti mohly vidět koně, prasata, kachny a také dvě lamy. Moc se jim líbilo roztomilé hříbátko, které pak na

louce kolem dětí pěkně řádilo a skotačilo. Po prohlídce všech zvířat jsme šli k ohništi, kde tatínkové rozdělali oheň, a maminky opékaly pro děti buřtíky. Po této dobrotě už na děti čekalo překvapení - jízda na poníkovi. Tento den byl

pro děti opravdovým zážitkem a za to také ještě děkujeme p.Rajtorové, p.Šípkové, p.Glosové, p.Fantové, Šárce, p.Neugebauerovi, p.Bártlovi a dědovi a babičce Kurendovým za odvoz dětí na tuto akci a pomoc při ní.

Děkujeme našim rodičům za celoroční spolupráci, za pomoc na akcích, v centrech aktivit a za sponzorské dary, které nám poskytli. Všem dětem a rodičům přeje krásné prázdniny a dovolenou!!!

Kolektiv MŠ

Ocenění etické výchovy

Některé děti s předmětem Etická výchova začínají, některé končí. Zda se v tomto samostatném předmětu něco naučily a co jim vlastně dává, jsem se ptala dětí formou anonymního dotazníku. Dětem se líbí. Konstatují zlepšení komunikace ve třídě i v rodině, posílení sebevědomí a získání užitečných dovedností pro život. Posuďte sami, jaké názory mají šestáci:

- dává mi možnost vyjádřit se, rady do života, moc mě uklidňuje
- líbí se mi, jak se k sobě hezky a slušně chováme
- dává mi vzdělání, jak se chovat ve společnosti

A co říkají osmáci?

- naučila jsem se správně chovat a pomohla mi k rozvoji soc. vztahů pomocí her a aktivit
- naučil jsem se hodně slov a jak se chovat (správně), nestydím se pochválit kamaráda, anebo říci „ne“, více si věřím, lépe jsem začal ovládat svoje chování
- etika mi dala spoustu nových spisovných slov, vždy jsem se těšil, naučil jsem se slušně komunikovat, koukání z očí do očí mi dělalo problémy, nyní už je to lehké.
- dala mi mnoho, i zamyšlení nad problémy dnešního světa.

Myslím, že tento článek je nazván správně a slovo ocenění tam patří. A já děkuji.

Mgr. Jaroslava Melounová

Dvouměsíčník základní a mateřské školy v Povrlech • Vydává firma MAPA, vydavatelství Ústí nad Labem ve spolupráci se Základní školou a mateřskou školou v Povrlech • Náklad tohoto vydání je 250 kusů • Výtisk je neprodejný • Redakční rada: šéfredaktorka: Bc. Karla Jaklová, dětskou redakční radu tvoří zástupci jednotlivých tříd.